

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 133 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om „Fondet til fremme af teknisk og industriel udvikling“.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 99) findes i tidenden sp. 4091).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Sigsgaard: Ved anden behandling stillede VS ændringsforslag om, at de virksomheder, der skal have støtte fra fonden, skal offentliggøre deres regnskaber, sådan at der kan være en rimelig kontrol med, hvad pengene går til. Det forslag forkastede folketingsflertallet. Vi foreslog videre, at de ansatte på virksomheder, der søger støtte, skal spørges om støtten og skal have indflydelse på vilkårene for ydelse af støtten. Det afviste folketingets flertal også. Når man samtidig tager hensyn til, at pengene til denne støtte skal skaffes over beskatningen, det vil sige væsentligst betales af lønmodtagerne, og at de skal gå til virksomhederne, uden at der bliver tale om nogen form for deling af det ekstraudbytte, der kan blive tale om for virksomhederne som følge af støtten, har vi her et tydeligt og klart eksempel på det, man fra socialdemokratisk side plejer at kalde et stykke lønmodtagerfjendtlig politik, og derfor må vi stemme imod lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 131 stemmer mod 2.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om apotekervæsenet.

(Lovforslaget (nr. 124) findes i tillæg A. sp. 2507, fremsættelsen i tidenden sp. 3231).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Langkilde: Det er jo et ganske lille lovforslag, som i det væsentlige er en konsekvens af ændringer af tjenestemandsløven og loven om tjenestemandspensioner, og det er også et lovforslag, som betyder en forholdsvis forenkling af de hidtidige regler.

Der er i modsætning til, hvad der gælder for tjenestemændenes vedkommende, fastsat et pensionsbidrag. Det hænger sammen med, at de, som falder ind under ordningen, er overenskomstlønnede, og der er jo ikke ved overenskomsterne taget hensyn til, at der ikke skulle betales pensionsbidrag, det vil altså sige, at hvis pensionsbidraget faldt bort, var der tale om en reel lønforhøjelse. Derfor har man måttet fiksere et pensionsbidrag.

Jeg finder, at det er en fornuftig og rimelig løsning af dette problem, der er formuleret i lovforslaget, og jeg mener også, at bestemmelsen om indskrænkning af den ordning, som var gældende på forsikringsmæssigt grundlag for dem uden for den egentlige ordinære medlemskreds, er en rimelig og fornuftig ordning.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget fremmet. Jeg kan ikke se, at der skulle være nogen særlig grund til, at det gik i udvalg.

Holm Tyed: Det lovforslag, som indenrigsministeren har fremsat, angår jo kun en meget lille del af apotekerloven, det er kun en lille detalje, og det er fremsat, fordi det har været nødvendigt af hensyn til tjenestemandsureformen og særlig ændringen i tjenestemandspensionerne. Så langt kan der vel hverken være tvivl eller uenighed, men lovforslaget som sådant indeholder jo meget, meget stærke bemyndigelser til indenrigsministeren — der er ikke en paragraf, der ikke giver ministeren bemyndigelse — og det ville vel nok være rigtigt lige at kigge lidt på det. Desuden fremgår det af bemærknin-

[Holm Tved.]

gerne, at der fra industrifarmaceuterne er kommet den påstand, at de ved lovforslaget bliver ringere stillet, end de hidtil har været, og også det er vel værd at se på. Jeg vil under alle omstændigheder meget gerne, at vi kigger på disse ting i udvalget.

Dernæst står der i bemærkningerne til lovforslaget, at man kan blive nødt til at udbetale efter den nugældende lov. Jeg vil gerne høre, om det indebærer, at der kan blive tale om en tilbagebetaling eller en efterbetaling af pensioner, der udbetales. Også det er noget, som jeg synes vi nok lige skulle have klaret.

Endelig har jeg bemærket mig, at lovforslaget er bygget op på en flertalsindstilling fra arbejdsgruppen. Der foreligger altså en flertals- og en mindretalsindstilling, og jeg kunne godt lide at se i udvalget, hvad det er, den nedsatte arbejdsgruppe er delt på, sådan at vi i udvalget også kan få dannet os et billede af, hvad det er for indvendinger, der gøres.

Nu har jeg forstået det sådan, at man arbejder med en reform af hele apotekerloven, og jeg vil gerne spørge ministeren: hvornår kan vi forvente at denne reform kommer frem her i folketinget, sådan at man her kan tage stilling til den? Jeg vil i den forbindelse ikke undlade at henstille, at man, når man skal i gang med reformen, meget stærkt skæver til Sverige. Her har man jo også netop en apotekerreform under udarbejdelse, og det ville vel være naturligt, at man kigger på, hvad man gør dér. Der sker en hel del derovre, som vi nok kunne lære noget af, og jeg ser gerne, at vi også får det materiale frem. Jeg håber, at indenrigsministeren kan svare på, hvornår vi kan forvente en revision af selve apotekerloven, som altså også omfatter denne lille detalje.

Jeg vil med disse ord tilsige mit partis velvillige og positive behandling af lovforslaget i udvalget under forudsætning af, at det drejer sig om en overgangsforanstaltning, ikke noget permanent.

Morten Lange: Det er i og for sig ganske typisk, at det lovforslag, der foreligger her, er en følge af ændringer i tjenestemandsløven. Dette siger i sig selv noget om, at apotekervæsenet står i en særstilling, som på den ene side trækker det meget nært over i tjenestemand- og statsansættelsesområdet og på den anden side lader det leve som en stat i staten.

Efter min opfattelse er denne situation uholdbar. I lighed med, hvad hr. Holm Tved just sagde, mener jeg, at en grundlæggende undersøgelse af hele vort apotekervæsens indpasning i det almindelige sundhedssystem og i det almindelige sociale system er en ting, som vi meget hurtigt må i gang med. Jeg kan ikke se bedre, end at det at fordele lægemidler er et offentligt anliggende mere end et kommercielt. I øjeblikket er det en meget mærkelig sammenblanding af et offentligt anliggende med tjenestemandskarakter og et kommercielt anliggende med dertil hørende priser, efter hvad man lader sig fortælle. Det er ikke gjort med nogle smårevisioner. Jeg tror, at et grundlæggende nyt syn på apotekervæsenet som et led i vort sundhedssystem er en særdeles ønskelig og nødvendig ting. Så hvis vi kan benytte den givne foranledning — jeg indrømmer, at den er ærlig talt tynd, for det er jo i realiteten kun nogle små konsekvensændringer af pensionsreformen — til at tage en lille smule forskud på forarbejderne til en kommende apotekerreform, vil udvalgsarbejdet selvfølgelig gøre afgjort nytte, og i så fald vil vi formodentlig kunne fremme en lovgivning, som i høj grad trænger til at blive fremskyndet. Jeg synes, at apotekervæsenet er et led i det sociale system, vi er ved at lave, og at det er vigtigt, at vi også får set på denne side af vort sundhedsapparat.

Der er en lang række andre ting, man i den forbindelse kunne komme ind på, men selv om folketingets førstebehandlingsprocedure er liberal, skal jeg dog for nærværende nøjes med at sige, at en „offentliggørelse“ af

[Morten Lange.]

apotekervæsenet vil jeg anse som et ønskeligt mål, og hvis vi i udvalget kunne skimte et glimt af, hvad regeringen har af planer for en sådan omlægning eller for en omlægning i det hele taget, vil vi se det med glæde.

Indenrigsministeren (H. C. Toft): Jeg vil gerne takke de ordførere for partierne, der har haft ordet, for den velvillighed, de har vist over for lovforslaget.

Der blev rejst nogle spørgsmål af hr. Holm Tved. Jeg må give hr. Holm Tved ret i, at der er mange bemyndigelser til indenrigsministeren i dette lovforslag, men jeg håber da på og regner med, at resultatet af arbejdet i det udvalg, som blev nedsat sidste forår med henblik på ændringer i den gældende apotekerlovgivning, ikke bliver en lovgivning, der indeholder så mange bemyndigelser.

Hr. Holm Tved rejste spørgsmålet om, hvornår dette udvalgsarbejde om ændringer i apotekerlovgivningen kunne afsluttes. Jeg kan ikke svare hr. Holm Tved på, hvornår det vil ske. Arbejdet er som sagt først begyndt sidste forår, og fra tidligere tiders behandling af apotekerlovgivning her i folketinget ved vi jo, at det er noget, der er omstændeligt og tager megen tid, så jeg tør ikke på nuværende tidspunkt sige noget om, hvornår dette udvalgsarbejde kan være færdigt.

Hr. Morten Lange rejste nogle spørgsmål, der rakte langt videre end det, lovforslaget her berører, og jeg forstod, at hr. Morten Lange ønskede, at man i udvalget, der nu skulle nedsættes, således som hr. Holm Tved ønskede det, måske også kunne komme til at drøfte egentlige ændringer i apotekerloven. Ja, det har jeg da ingen indvendinger imod, men jeg vil gerne understrege, hvad jeg også sagde til hr. Holm Tved, at regeringen har nedsat et særligt udvalg, der arbejder med spørgsmålet om ændringer i den gældende apotekerlovgivning, og så var det måske bedst, om vi ventede med at drøfte det egentlige, til dette udvalgsarbejde er gennemført.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til lønningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om den sociale pensionsfond.

(Lovforslaget (nr. 137) findes i tillæg A. sp. 2681, fremsættelsen i tidenden sp. 3523).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Bundvad: Man kan vist godt uden at gå nogen for nær sige, at der ikke hidtil har været særlig forståelse for og slet ikke tilslutning til socialdemokratiets forslag om en tillægspension bygget oven på grundpensionen til folke-, invalide- og enkepensioner. Lovforslaget om en pensionsfond, som vi nu behandler, viser imidlertid, at vore tanker om en tillægspension var stærke nok eller så rigtige, at de er slået igennem og, forstår jeg, nu er accepteret af regeringen og regeringspartierne, og det er vi naturligvis kun glade over og tilfredse med.

For socialdemokratiet har det hele tiden stået klart, og vi har stadig fremhævet det, at gennemførelsen af den fulde folkepension nu fra den 1. april i år og den bedre invalidepension kun kunne være at betragte som et første skridt i den videre udbygning af pensionerne, som vi ønsker. I et samfund i hastig udvikling og med høj beskæftigelse er det ikke tilstrækkeligt, at det offentlige garanterer en ensartet minimalpension. De goder, som den enkelte har opnået i de aktive år, må i rimeligt omfang være sikrede, også efter at han har trukket sig tilbage fra arbejdslivet, og det gælder for hele befolkningen.

Desværre, må man sige, er regeringens lovforslag socialt set kun et barn i svøb. Efter forslagens § 3 skal vi vente i 4-5 år, før vi får forslagens sociale virkninger at kende. Det vil jo nok være en ubehagelig overra-